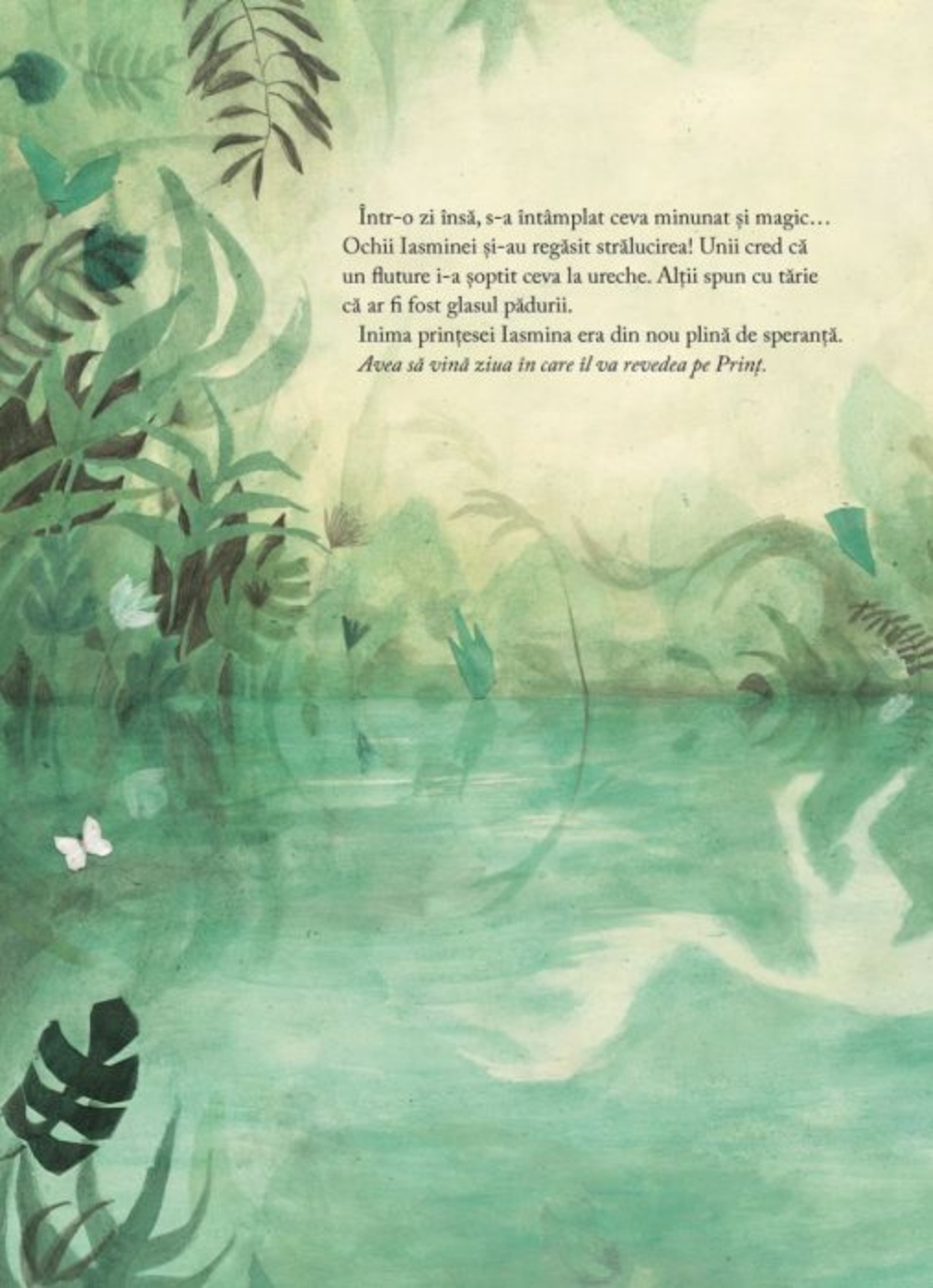

Iasmina ocolea toate locurile unde altădată se juca împreună cu prietenul ei. Neobosită, colinda coridoarele nesfârșite ale palatului. Când cineva îi adresa o întrebare, ea îi arunca o privire tristă, care nu mai lăsa loc pentru cuvinte.

Într-o zi însă, s-a întâmplat ceva minunat și magic...
Ochii Iasminei și-au regăsit strălucirea! Unii cred că
un fluture i-a șoptit ceva la ureche. Alții spun cu tărie
că ar fi fost glasul pădurii.

Inima prințesei Iasmina era din nou plină de speranță.
Avea să vină ziua în care îl va revedea pe Prinț.

